

med Indtægter over 3 500 Kr. i Skatteaaret 1915—16 udgjorde ca. 15 pCt af det samlede Antal Skatteydere i Kommunen, udgjorde de tilsvarende Procenter for 1917—18 ca. 17, for 1918—19 ca. 17,5 og for 1919—20 ca. 22. — For det kommende Skatteaar er Ligningen endnu ikke paabegyndt, men forskellige Stikprøver af de indsendte Selvangivelser viser et Procenttal af ca. 34, og under alle Omstændigheder tør man gaa ud fra, at ca. 30 pCt. af Kommunens Skatteydere i 1920—21 vil have over 3 500 Kr., og for Skatteaaret 1921—22, hvor de forhøjede Lønninger vil virke igennem hele det til Grund for Ansættelsen liggende Regnskabsaar 1920, vil det tilsvarende Procenttal neppe blive under 35 eller i Forhold til Tallet for 1918—19 det dobbelte. Overføres de tilsvarende Procenter paa de af den udvidede Erhvervsbeskatning omfattede Skatteydere, vil det altsaa ses, at en Bevaren af den hidtidige Grænse ved 3 500 Kr. vil medføre, at Frederiksberg for de 2 kommende Skatteaar vil komme til at yde Erhvervs-godtgørelse for et dobbelt saa stort Antal Skatteydere som i 1918—19. For Skatteaaret 1918—19 vil Frederiksberg Kommune i Godtgørelse for den til Københavns Kommune betalte Erhvervs-skat af disse Skatteydere have at erlægge et Beløb paa ca. 302 000 Kr., medens der endnu ikke foreligger nogen Opgørelse for det indeværende Skatteaar. I Henhold til den foranstaaende Opgørelse vil altsaa Frederiksberg alene paa Grundlag af Forøgelsen af Skatteydernes Antal for de 2 følgende Skatteaar komme til at afgive yderligere ca. 300 000 Kr., og vel at mærke, uden at der herved er taget Hensyn til en mulig Stigning i Indtægterne over 3 500 Kr.

Hvis Frederiksberg Kommune derfor ikke skal stilles ugunstiger i den omhandlede Retning, end den var stillet umiddelbart efter Fremkomsten af Loven af 1918, vil det være nødvendigt, at Grænsen sættes op.

Men ogsaa efter selve Forholdets Natur maa en saadan Forhøjelse betegnes som naturlig. Allerøde i Betænkningen, afgiven af den af Indenrigsministeriet under 10. Maj 1910 nedsatte kommunale Skattekommission, udtales det pag. 6, at visse af de af Erhvervsbeskatningen omfattede Personer under visse Omstændigheder kan bidrage til en Forøgelse af Opholdskommunens Udgifter til Forsørgelsesvæsen, Skolevæsen m. v., og at det derfor er billigt, at Skatten af Indtægter af den her omhandlede Art ikke inddrages under den mellemkommunale Beskatning, naar disse er under en vis Grænse, der den Gang skønsmæssig ansattes til 2 500 Kr. — I den gældende Lov er Grænsen fastsat til 3 500 Kr., hvilket Beløb maa antages fastsat under Hensyntagen til de forinden Krigens Udbrud herskende Forhold, og da man maa gaa ud fra, at det fornævnte Synspunkt ogsaa her har været afgørende, maa det undersøges, om et Fradrag paa 3 500 Kr. nu garanterer Opholdskommunen mod de Ubehageligheder, som man ved Fastsættelsen af en Indtægtsgrænse af 3 500 Kr. vilde være værnet imod i 1914. Ifølge Statistisk Departements Opgørelse udgør Prisstigningen pr. 1. Januar 1920 142 pCt. i Forhold til Prisniveauet i Juli 1914, og Indtægtsgrænsen, der allerede ved Lovens Fremkomst burde være fastsat til over 5 000 Kr., bør saaledes nu forhøjes til 8 470 Kr. — Skal derfor Opholdskommunerne ved den nye Lov stilles saaledes, som et simpelt Retfærdighedskrav tilsiger, synes den Indtægt, der fritages for den udvidede Erhvervsbeskatning, at maatte forhøjes fra 3 500 Kr. til mindst 8 000 Kr., saaledes som af Fællesorganisationen foreslaaet. Det tilføjes, at Frederiksberg i 1918—19 af en indgaaet Skat til Opholdskommunen af 7 952 083 Kr. i Erhvervs-skat har afgivet i 300 897 Kr. Hvor meget der bliver af afgive i indeværende Skatteaar, har endnu ikke kunnet opgøres.

Westergaard.

Frits Hansen,
Ekspsekr.

Til Landstingets Udvalg om Forslag til midlertidig Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning.